

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

22. Lateranense IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

De Concilio Lateranenſi IV.

Anno Domini 1215. Anno D:
 celebrata eſt an- 1215.
 cta Vniuerſalis Sy-
 nodus Romę in La-
 terano, mense Nouembris.
 Cauſa fuit talis. Urbanus II.
 Pontifex in Claromontano ſa-
 tis frequenti Concilio ſtatuit
 primũ (teſte Sancto Anto-
 nino) vt ſeptem horarię pre-
 ces B. Virginis, quotidie reci-
 tarentur, maximẽ ab Eccle-
 ſiaſticis. Et ſabbatis quibuſq.
 Miſſę ſacrificium in honore,
 & cultu eiũdem Deiparę fie-
 ret. Deinde graui oratione
 valdẽ conqueſtus eſt, Iero-
 ſolymitanam regionem, in
 qua Chriſtus Dominus San-
 guinem, vitamque noſtra cau-
 ſa profudit, cæteraque ſancti

*B. Virg. of-
 ficium, &*

*Miſſa eiũſ-
 dem in ſab-
 bato dicen-
 da conſta-
 tuitur.*

L s illa

250 DE CONCILIO

illa loca eiusdem Redemptoris nostri consecrata memoria: magno cum Christiani nominis dedecore, in Saracenorum manus peruenisse. Quare Christianæ Reipublicæ Reges, Principes, cæterosq. Christianos adhortatus est, ut coniunctis viribus, sanctam illam Prouinciam ex hostium manibus eriperent: & quam primùm ad sacrum bellum se accingerent. Ita hæc Pontificis oratio illorum animos incendit, ut penè dicto citius, militum vndiq. ad trecenta milia, sub diuersorum Principū ductu coacta sint: ac militari amictu Cruce insignito, ut se ostenderent, pro Christo Domino bellū gerere (vnde *Cruce signati*, & ipsa expeditio *Cruciata* vocata est) Antiochiam primùm: mox finitimas regiones: postremò Ierosolymā ipsam, ut per magno labores, ita ingenti gloria sint adepti.

a lepti:creato itidem in Ierofolymitana vrbe, & ditione Rege Gottifredo strenuiffimo Duce, omniū qui aderāt Principū cōseſu. Regnatū est Ierofolymis nonaginta circiter annis: ac per id tēpus Sūmi Ro. Pont. officio suo, ac muneri in eo Regno tuēdo, ac Saracenis procul arcēdis, nō defuere. Verū tamen effici non potuit, quominus Guidone Rege capto, Urbano III. Pontifice Ierofolyma a Saracenis occuparetur. Cui, Pontifici, cum Gregorius successisset, is impiger Reges, Principes, populosq. Christianos omnes excitat, tum literis tum Legatis, atque ad Ierofolymam recuperandam vrget. Idem praestiterunt, qui post eum Pontifices fecerunt: sed per multa acciderunt, quae sacro huic bello impedimenta attulere. Innocentius III. vir doctrina, & moribus insignis, ubi Pontificatum

*Ierofolyma
à Gottifredo
capitur
ibiq. Rex
creatur.*

*Ierofolyma
post
90. annos
à Saracenis
occupatur.*

inijt, Ierosolymę recuperationi animum adiecit. Et verò in spem magnam venit, fore, vt voti compos fieret, cùm suo tempore Latini aliqui Principes, expugnata Constantino- poli, Graciam ipsam suo Imperio subiecissent, & Balduinus Flandriæ Comes, Constantinopolitanus Imperator esset electus: Idemque curam adhibuit, vt Græci diuturno schismate ab Ecclesia Catholica seiuncti, ad Romanæ Ecclesiæ obedientiam reuerterentur. Quamobrem Pontifex, & literis, & Legatis missis, omnes ad sacrum hoc bellum cohortatus est: eumque magnopere optans Innocentius, tum ob Ierosolymitanæ vrbis recuperationem, tū ob vniuersa Ecclesiæ reformationem, sanctorum Patrum vestigia secutus, Generale indixit Concilium, in quo, & deprauati mores corrigere.

*Innoc. 3.
oēs ad sa-
crum bel-
lum horta-
tur.*

LATERANEN. IV. 253

rigerentur, & hæretici damnarentur, & Principes, ac populi ad sacram hanc expeditionem adducerentur.

Mense igitur Nou. anno ab Incarnarione Verbi 1215. celebrata est Sancta Vniuersalis Synodus Romæ in Ecclesia S. Ioannis in Laterano, Præsidente ipso Domino Innocentio Papa III. Pontificatus eius anno 18. in qua fuerunt Episcopi 412. inter quos extiterunt de præcipuis Patriarchis duo, videlicet, Constantinopolitanus, & Ierosolimitanus. Antiochenus autem graui languore detentus, venire non potuit, sed misit pro se Vicarium Antheradensem Episcopum. Alexandrinus verò sub Saracenorum dominio constitutus, fecit quod potuit, mittens pro se Diaconum suum Germanium. Primates autem, & Me-

*Synodus
in Laterano
congregatur.*

tro.

254 DE CONCILIO

tropolitani 71. Cæterum, Ab-
bates, & Priores ultra octin-
gentos: Archiepiscoporum ve-
rò, & Episcoporum, & Capi-
tulum absentium Procura-
torum, non fuit certus nume-
rus comprehensus. Legato-
rum verò Regis Sicilię in Ro-
manorum Imperatorem ele-
cti, Imperatoris Constanti-
nopolitani, Regis Francię, Re-
gis Anglię, Regis Vngarię,
Regis Aragonię, nec non &
aliorum Principum, & Ma-
gnatum, Ciuitatum, aliorum-
que locorum ingens fuit mul-
titudine.

In hoc Concilio, primum
explicata est Catholica fides
contra varios hæreticorum
errores, vt patet per totum
titulum de Summa Trinit.
& fide Cathol. Vbi inter cæ-
tera hæc habentur: Vna est
fidelium vniuersalis Ecclesia,
extra quam nullus saluatur.

Ve-

*Ecclesia fi-
delium
vna.*

Verum Christi Corpus, & Sanguis in Sacramento Altaris sub speciebus panis, & vini veraciter continetur, TRANSVBSTANTIATIS pane in Corpus, & vino in Sanguinem potestate diuina.

Hoc Sacramentum nemo potest conficere, nisi Sacerdos fuerit ritè ordinatus secundum Claves Ecclesiæ, quas ipse concessit Apostolis, & eorum successoribus Iesus Christus.

Sacramentum Baptismi, quod cum inuocatione Trinitatis consecratur in aqua, tam paruulis, quàm adultis, in forma Ecclesiæ à quocunque ritè collatum fuerit, proficit ad salutem. Si tamen post susceptionem Baptismi contingat prolabi in peccatum, per veram pœnitentiam semper potest reparari.

Non solum Virgines, & Cōtinentes

Transubstantiatio in Sacramento Eucharistie asseritur.

Eucbāristiā nemo potest conficere, nisi sacerdos ritè ordinatus.

Baptismi Sacramentum ritè collatum, cum est prodest ad salutem.

Post Baptismum prolapsus in peccatum, per Pœnitentiam reparari potest.

Per fidem & operacū si mere- tur ad bea- titudinem peruenire. continentibus, verum etiam Con- iugati, per fidem rectam, & operationem bonam ad æter- nam merentur beatitudinem peruenire.

Libellus Ioachim contra Pe- trum Lō- bardum damna- tur.

In 2. capite damnatur, & reprobatur libellus Abbatis Ioachimi contra Petrum Lō- bardum editus, De vnitate, seu essentia Trinitatis, *Hic animaduerte, quod libellus, solus, non ipse auctor fuit damnatus, maximè, cum idē Abbas Ioachim omnia scripta sua Pape assignari mandaue- rit, Apostolicæ Sedis iudicio approbanda, seu etiam corri- genda.*

Almarici heretici erro- res dam- nātur. sūt autem plu- res.

Reprobata sunt pariter peruersissima dogmata Al- marici, qui plura insaniens assererat.

I Corpus Christi non ali- ter esse in pane Altaris, quam in alio pane, & in qualibet alia re, *Transub-*

stanti-

stantiationem denegans.

2 Deum sic loquutum esse in Ouidio, sicut in Augustino.

3 Negabat etiam resurrectionem corporum: Paradisum similiter, & Infernum: sed qui in se Dei cognitionem haberet, illum habere quoque in se Paradisum; qui contra, peccatum mortale, haberet, eundem Infernum habere in se, non aliter quam dentem putridum in ore.

4 Altaria Sanctis dicata, & Imagines thurificare, Sanctorum inuocationes, idololatriam esse assererat. Hec & alia plura impius Almericus effutebat, quae in hoc Concilio damnata sunt.

In cap. 3. excommunicatur, & anathematizatur omnis haeresis, extollens se aduersus Sanctam, Orthodoxam,

*Haeretici
omnes ex-
communicati-
cantur.*

&

258 DE CONCILIO

& Catholicam fidem, condēnantes vniuersos hæreticos: qui damnati, sæcularibus Potestatibus relinquuntur, debita animaduersione puniendi.

*Excommunicantur
q sine licē
tia prædi
cant.*

Excommunicantur pariter, qui sine licentia prædicant.

Deponitur Episcopus, qui ad expurgandas hæreses negligens inuenietur.

In cap. 13. statuitur, ne nouæ Religiones permittantur. vide in cap. Ne nimia, de religiof. domibus.

*Religiones
nouæ
non per-
mittantur
Confessio
annua-
lis præcipi-
tur.*

In cap. 21. decernitur, vt fideles omnes semel in anno saltem confiteri teneantur. Et hoc est cap. *Omnis utriusque sexus*. ab omnibus communiter citatum.

*Caluini ob-
iectio sol-
uitur.*

Sed contra hoc decretum insurgit Caluinus lib. 3. Institut. cap. 4. §. 7. & ex facto Nectarii apud Constantino-
polim,

polim, probat, sublatam tunc
fuisse ab eo Confessionem au-
ricularem, & priuatam.

At mentitur, vt solet; Ne-
ctarius enim solummodo con-
fessionem peccatorum publi-
cam (quæ tunc ab illis, qui
in statu pœnitentiæ erant, qui-
que Pœnitentes dicebantur)
abstulit: non verò auricula-
rem, & priuatam, quæ eum
iure diuino instituta sit, mi-
nimè potuit ab eo auferri. Id
patet, quia post Nectarii tem-
pora, mansit semper in Eccle-
sia Græca vsus Confessionis
priuatæ, vt perspicuum est
ex Chysoft. hom. 30. in Gen.
vbi meminit Confessionis, quæ
in ebdomada Sancta ante fe-
stum Paschæ fieri debet. Idem
docet hom. 33. in Io. & in 2. &
3. lib. de Sacerdotio. Idem ha-
bemus ex Nicephoro Car-
tophilace in epist. ad Theo-
dosium, cuius fragmētū extat

*Nectarius
confessionē
publicam,
non auri-
cularem
abstulit.*

in

260. DE CONCILIO

in 1. Tomo Bibl. SS. Patrum. Et
ex Concilio Trullano. can.

102. Nulla autem historia
refert, ab ullo Episcopo, vel
Concilio reuocatum esse, ac
retractatum id, quod Necta-
rius fecerat: non ergo abro-
gauerat ille priuatam Confes-
sionem, vt ex facto Nectarii
perperam deducit Calvinus.

*Chrysoft.
confessionē
publicam,
non auri-
cularem
abstulit.*

Adde & his, non solum Ne-
ctarium, verum & Chrysosto-
mum eius successorem, eundē
ritū publicē confitendi, iustu-
lisse, vt patet, ex hom. 2. in
Psal. 50. cū ait: *Non dico
vt confitearis conseruo, qui
exprobret.* & hom. de penit
& confess. sic habet: *Nunc au-
tem neque necessarium, presen-
tibus testibus confiteri, &c.*
& hom. 5. de incomprehensibi-
li natura Dei: *Non te, inquit,
in theatrum conseruorum
tuorum duco, non hominibus
peccata tua detegere cogo.* Et
hom.

hom. 4. de Lazaro. *Non cogo te, in medium prodire theatrum, ac multos adhibere testes: mihi solum dic peccatum priuatim, &c.* Idem in hom. 31. in epist. ad Hebr. Vide Bellarm. de Pœnit. lib. 3. cap. 14. 15. & seqq. vbi eruditissimè omnia hæreticorum argumenta soluit.

In cap. 29. prohibetur, ne quis habeat duo Beneficia Curæ annexa.

In cap. 46. Ne Clerici, etiam propter communes utilitates grauentur.

In cap. 58. Vt Monachi & clerici tempore interdicti possint celebrare (sed exclusis excommunicatis, & interdictis) ianuis clausis, & suppressa voce, non pulsatis Campanis. Aliaque plura utilia statuuntur, quæ in Gregorij IX. Decretalium collectione videri possunt.

Beneficia curata duo non habenda.

Clerici à secularib⁹ non grauentur.

Cler. & Mon. tempore interdicti celebrare diuina officia possunt.

De